

Diagnostika karmy 3

Úvod

Čím dokonalejší je systém, tím silnější je jeho snaha izolovat se od světa a orientovat se výhradně na sebe. To znamená, že současná dokonalost v sobě nese zároveň své vlastní popření, protože v tom spočívá její jediná záruka přežití.

V poslední době jsem si začal všimnout, že se všechny problémy snažím vyřešit pouze metodou duchovní očisty. Teoreticky mám určitě pravdu, ale ne vždy je dost času k tomu, abych se stihl duchovně očistit také já sám. A na tomto poli musíme volit správné kroky.

Jeden pacient mi vyprávěl takovýto příběh:

Jeho známá začala trpět vřídky v ústní dutině a žádné léky jí nepomáhaly.

Obešla všechny nejlepší moskevské lékaře, avšak bez výsledku. Obrátila se i na zahraniční kapacity, ale výsledek byl týž. Pak se svěřila do rukou senzibilů.

Došlo k jistému zlepšení, jenže už zakrátko se vše vrátilo do starých kolejí.

Všechny pokusy o léčbu byly neúspěšné. Po čase se náhodou s někým o své problémy podělila a ten jen tak letmo prohodil:

"Máš v ústech kovové zubní korunky. Ty se okysličují a způsobují vřídky."

Nechala si tedy korunky vyměnit – a problém úplně zmizel.

S jiným zajímavým případem jsem se setkal já osobně. O pomoc mě požádal majitel jedné menší firmy.

"Četl jsem vaši knihu," řekl mi, "a můžu vás ujistit, že na penězích nelpím.

Svým pracovníkům dokonce vyplácím víc, než si reálně vydělají, a prostředky na vlastní zdraví také nešetřím. Jenže poslední dobou mě neustále pronásleduje pocit jakéhosi trvalého nezdaru."

"Máte velmi dobrou intuici," odpověděl jsem mu. "Jedinou utkvělostí, kterou jsem u vás zatím zaznamenal, je přílišné lpění na harmonickém životě rodiny.

Proto se k nepřijemnostem, které

nějak souvisejí s osudem, stavíte se značným odporem. A tento program pak přechází na vaše podřízené." Podíval jsem se na pole pracovníků firmy a zjistil jsem u nich podobné deformace. Případ byl naprosto jasný a banální a já ho poměrně rychle pustil z hlavy. Za nějaký čas jsem se však s majitelem firmy setkal znovu.

"Víte," řekl mi, "moji zaměstnanci se najednou jeden přes druhého potýkají s různými trampotami. Potřeboval bych zjistit, co se to děje. A sám u sebe jsem zaznamenal nepochopitelnou agresi vůči svým lidem."

Zkontroloval jsem tedy nejdřív pole všech zaměstnanců, kteří se pohybovali v jeho blízkosti, a zaznamenal silnou agresi. Jejím základem bylo přílišné lpění na životním úspěchu a opovržlivý vztah k ostatním lidem. V rovině pole bylo vidět,

jak jejich duše okorávají. Tento proces souvisel ve své podstatě přímo s jejich šéfem. To znamená, že v něm vzrostla agrese, způsobená nějakými starostmi. Ihned jsem ho tedy diagnostikoval a ke svému velkému překvapení jsem nikde žádnou agresi nezaznamenal. To by znamenalo, že jeho duševní dispozice na stavu věcí žádnou vinu nenese. Asi tak hodinu jsem s ním rozmlouval a horečně se snažil vypátrat příčinu jeho potíží.

Narazil jsem na dvě až tři varianty možných problémů, ale ty s aktuální situací nijak nesouvisely, to mi bylo jasné. V duchu jsem probíral desítky vlastních variant najednou, ale pokaždé jsem si připadal, jako bych na konci svých úvah vždy jen narazil na zeď. Když se všechny mé myšlenkové stereotypy zhroutily a přestaly fungovat, v hlavě se mi rozhostilo prázdno. Řešení pak přišlo nečekaně a vskutku elegantně.

"Demoralizujete své pracovníky příliš vysokými platy." Podnikatel zkoprněl:

"Jak tomu mám rozumět?"

"Když člověk dělá chyby a nedočká se za ně trestu, prudce vzrůstá jeho lpění na životním úspěchu. A jeho duše začíná být pyšná a agresivní. Když člověk dostává vysoký plat s vědomím, že si ho neodpracoval, a přitom ještě vidí, že lidé v jeho okolí berou za stejnou práci mnohem méně, zvyšuje to jeho závislost na životním úspěchu. V takové situaci je dost těžké zůstat vnitřně vyrovnaný.

Pro lidi tvůrčí to bývá snazší. Jen výkonná síla si s takovýmto stavem věcí naopak poradit neumí," zdůraznil jsem podnikateli. "Chcete pro své lidi jen to nejlepší. Ve vašem chápání je to absence trestu v případě provinění a vysoké mzdy. Vy jste tak vytvořil pro své podřízené mimořádný duchovní i fyzický luxus. A tím je stále silněji orientujete na materiální zdar a stabilitu.

Proto chtějí-li přežít, musejí tuto stabilitu neustále bořit. V normální situaci by měli mařit vaše podnikatelské snahy, tedy zdroj nebezpečí, ale vy máte naštěstí pronikavou intuici a mohutnou vnitřní energetiku. Proto se spíš hroubí osudy vašich zaměstnanců než vaše podnikání.

Podívejte se – u jednoho z vašich lidí je smrt již na dosah, a druhý má v poli také její znamení.

Pokud ale zemřou, trestu se dočkáte vy. Dřív si mnozí rodiče mysleli, že smyslem výchovy je vytvořit pro dítě skleníkové prostředí a neustále mu poskytovat mravní ponaučení. Jenže mravní ponaučení dítě nikdy nevnímalo a chování a činy rodičů v tomto případě nejsou vlastně důležité.

Hlavní je, že rodič dítě vede a vychovává – že je to vnitřní stav jeho duše.

Pedagogika vychází na jedné straně z rodičovské lásky k dítěti a na straně druhé z vědomí těch situací, s nimiž se dítě v životě setká, a také ze snahy ho v těchto okamžicích podpořit. Jestliže rodič dítě za přestupek přísně potrestá, a bude mu tak zároveň demonstrovat svou lásku, bude to mnohem lepší než přání nepůsobit mu fyzickou ani duševní bolest. Dobrota bez disciplíny není o nic méně nebezpečná než násilí a krutost."

Zavolala mi jedna pacientka, jinak moje stará známá. Když jí kdysi diagnostikovali rakovinu ledvin a navrhli jednu vyoperovat, měli jsme spolu vážnou rozmluvu.

"Kdybyste tu druhou ledvinu měla v energeticky lepším stavu, pak by operace měla smysl. Její energetika je však natolik porušená, že operace sotva pomůže." Lékaři pak diagnózu nepotvrdili. Pravidelně jsem si s tou paní telefonoval. Bylo to v době, kdy jsem se již věnoval vyloženě koncepčním otázkám: neřešil jsem tedy jednotlivé, konkrétní zdravotní problémy, ale zabýval se rozbořením různých typických i netypických situací. Té ženě najednou nepochopitelně vyskočila teplota, přičemž až na čtyřicítku. Zaznamenal jsem lpění na duchovnosti a životním úspěchu.

"Přehodnoťte znovu všechny situace, kdy jste vůči někomu či něčemu měla nějaké výhrady.

A zítra mi zavolejte."

Druhý den zavolala a já zjistil, že se vůbec nic nezměnilo. Znovu jsem tedy prohlédl její pole a pokračoval v komentáři: